

ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μικρόν λάθος

—Είπε για γέλια! Έκάνε λάθος και κρεμάσαμε άλλον φυλακισμένο.

Η τιμή

—Έμαθα πως γάτος έσώσατε τη γυναίκα μου, που κινδύνευε να πνιγεί. Σας απαγορεύω ν' ανακατευθείτε άλλη φορά στις οικογενειακές μου υποθέσεις.

Ανταλλάξι

—Δεν σκέπτεσθε πως η γυναίκα σας θα μείνει μόνη, ενώ μου ζητάτε να πάμε μαζί περίπατο;
—Μην ανησυχείτε, είδα το σύζυγό σας που περίμενε έξω από την πόρτα του σπιτιού μου, ενώ ερχόμουνα να σας συναντήσω.

Συλλέκται ένθυμιν

—Σταματήστε, για το Θεό, σας είπα πως δεν είναι αυτό το σπίτι που έγινε το έγκλημα.

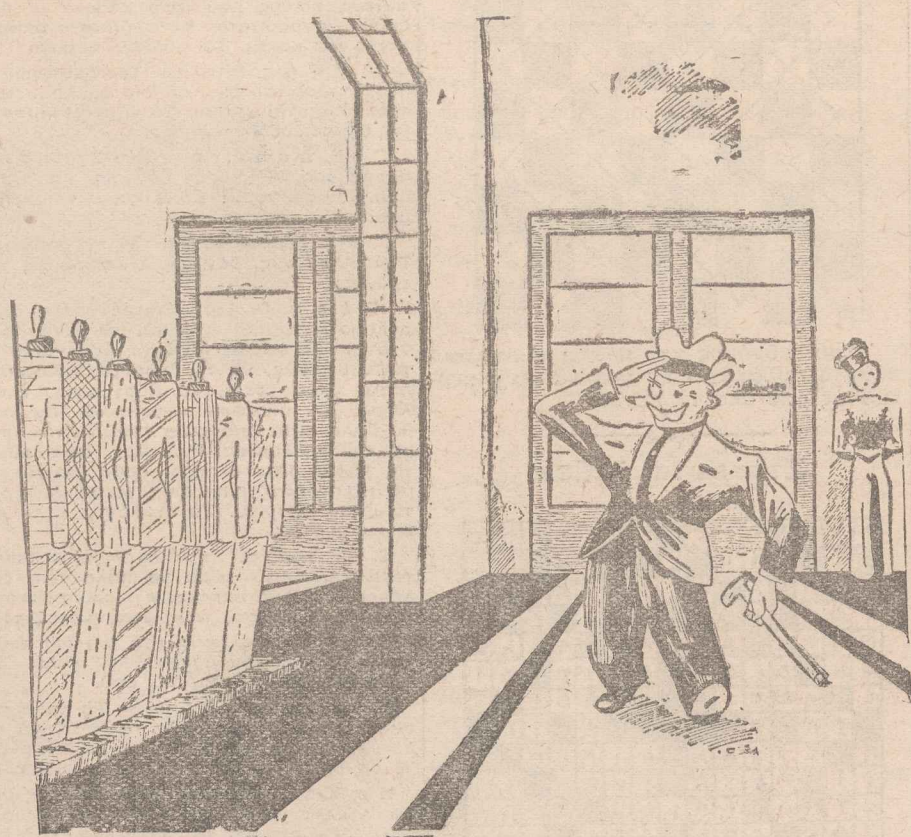
Η χαρά του υπαίθρου

Καλοκαίρι! Η εποχή του υπαίθρου, της γυμναστικής, της χαράς της φυσικής ζωής στον καθαρόν αέρα, στη θάλασσα, στο βουνό, στο δάσος. Μια μακρύτερη ή συντομότερη διαμονή στο υπαίθρο είναι μία ευλογία για τους κουρασμένους ανθρώπους των πόλεων. Μερικές ημέρες στην ακροθαλασσιά, το βούτηγμα στο δροσερό κύμα, ένα σκαρφάλωμα στις ψηλές δασωμένες βουνοκορφές, ξεναφρεσκάρουν και ξεκουράζουν τον εξαντλημένο οργανισμό. Ξαναγινόμεστε παιδιά και παίξουμε χαρούμενα στην κούνια που κρέμεται από το κλώνι της θαλαμιάς σαν αυτή την ωραία κοπέλλα.

Προσεχώς
είς τόν ("Εσπερον")
Ένα νέον καταπληκτικόν αστυνομικόν
μυθιστόρημα.

Η δύναμις της συνηθείας

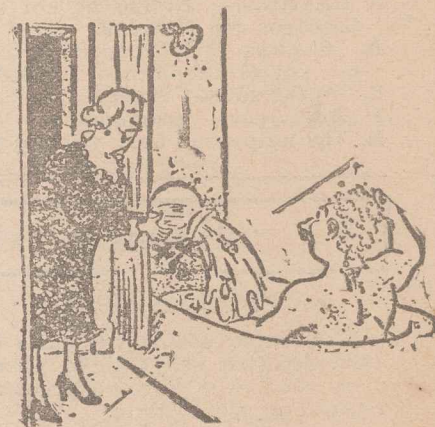
Ο απόστρατος συνταγματάρχης ηγαίνει σ' Έ~ κατάστημα έτοιμών ένδυμάτων

Αδιάκριτος

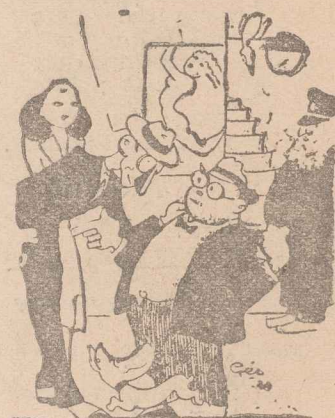
—Όχι, δεν θέλω τις καραμέλες σας. Προτιμώ να καθίσω εδώ και να βλέπω.

Συζυγικόν

—Πρόσχε τα χρυσόψαρα, αγάπη μου. Πρέπει να καθαρίσω το δοχείον.

Παρεξήγησις

—Η φήμη είναι ωραίο πράγμα. Σκέψου ότι γάτος μόλις έφθασα στην πόρτα του θεάτρου, με υπεδέχθησαν και με άφησαν να περάσω χωρίς να μου ζητήσουν το εισιτήριο.
—Και για ποιόν σε πήραν.

Τάξις

Μπορείτε να περάσετε αόριστο: Είναι η ημέρα που έχει όρισει ο κ. Κλεόδομος για να διαχγή τους δανειστάς του.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937 — ΕΤΟΣ Α' — Αριθμός φύλλου 32 — ΔΡΑΧΜΑΙ 2

Το ρωμάντζο του πόνου

ΑΓΩΝΙΑ

Του κ. ΜΙΝΟΥ Κ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

15ον

«Η όωτα ένοιωσε κάποιο ρίγος σπινθηρίσας. Κοίτοι ευαίσθητο, που δεν είχε ξανοικητή, που δεν ήξερε το φέμμο, ποίχε μεγαλώσει με τη συντροφιά των μυθιστορημάτων, έδεκα-σε τί είχε υποφέρει γι' αυτή τη γυναικία, λιπομόνη πως είχε γίνει (άρρωστη) γι' αυτήν, πιστεύει, πως ίσως είχαν άπαισιβή και πως η μοναδική φίλη της, η Νέλλα, της είχε πη φέμματα, την κακία εκείνη κι' άδεχαστή η-μέρα στη Γλυφάδα».

—Καλά, είπε. Άς κερσώ ο Κ. κόμης και άνοιξιόστατος έξεδάδεφός μου.

—Στασιόμενος ο Μιμηής—γιά τη φίλη αυτή τών δυο θανασιών έχθρών—φώναζε την ό-μορφη Κινεζούλα, που χαϊρότοπος ευγενικά τούς γεωφεριμένους, χωρίς γ' άφρη να φωνή όπi είχε κάμει λόγο στο ζευγάρη γι' αυτούς.

—Έξη σομάνιες, διάταξε.

—Μάλιστα, κύριε.

—Και τή σκεπτή λά-Τοί.

—Βεβαίωστα, κύριε.

—Ήταν τώρα μία κορά ή παρέα. Ήσανιν ό-Αοι, γεμάτοι κέρι.

—Η Ρέννα και ή όωτα, άγκαλισμένες, έδι-ωναν την έννύπνια πώς έπαιζε από καρπό —πώς δεν τις χαίριζε τίποτα. Η γρή Σπον-τέλλαν έφαγε, από μέσα της, το σταυρό της, γιά την υπηφιλία αυτή, που δεν την έδλεπε μόνο με το μάτι της καθούτο πράζεως, αλλά και ως κοινωνική και οικονομική πράξη.

Σκεπτόταν:

—Αμα δούη στην Άθήνα, την Ρέννα με τη όωτα μαζί, δώ κλεισιούν τα κακά στόματα. Κι' όχι μόνον αυτό. Μα έτσι ό άντρας μου με τον Μιρέζη, μπορεί να αναπορήσουν, κι' αυτό είναι πολύ καλό. Γιατί αυτός ο διαβολό-Μιρέ-ζης, είναι τρομερός αντίπαλος.

Κι' ή νύχτα περνούσε. Ο ή Μάρκος, παρά τού όπi έδωκε την έννύπνια ανθρώπου εύκα-ρυσμένη, μέσα τον άναυχοσύνη. Δεν ήπα-ρούσε να λύση το αινιγμα των δυο γυναικών. Γιατί, αυτές που τις ήξερε καλά, έπαρνε όρ-κο, πως είχε μπροστά του δύο Σπείγγες, που στο κεφάλον των μέρα, ποίος ζέρει τί σπι-ριγούριζε.

Κι' ή νύχτα τελείωσε... —Δούνονος, κυρίες; ρώτασε ή Μάρκος. Σπ-μέρισε.

—Τόσο γρήγορα; ρώτασε με μία φωνή οι δύο Σπείγγες.

—Τόσο γρήγορα, κυρίες μου, επανέλαβε με άσπρη φωνή ό τρομερός Μιμηής.

Χώρισεσ έγκάρδια.

«Η όωτα, όπως τ' αυτοκίνητο έτρεχε στο θουλεδάτρω, που φαινόταν έρημο, είπε στο Μάρκο:

—'Ετελείωσε κι' αυτό!

«Ο Μάρκος που σκεπτόταν την άπρόοπτη συνάντησή του με την επικόλουθό της, που δεν ήξερε ακόμη, άν ή στάση της γυναικός του, δεν ήταν προσποιητή—μήνιν είχε έλαξει ή φιλή-λα και στο ζευγάριό της δούσανε κάποια τρομερή σκηνή, συνήλασε. Και ρώτασε:

—Πού?

—Η ιστορία αυτή... της Ρέννας... —Μά σου είπα πη—την δέχοφει... Δεν ύ-παρκει άλλη από σένα.

«Η νέα γυναικία, ύστερα από τό άνοητικό γλέντι, την έλεφροδίαλ από τον έννοητικό πού, την έννύπνια, πού είχε κάμει με τη όωτα της Ρέννας, άπαισιβή χέρι της, ή όωτα θερμό και πήρε το χέρι τού άνδρα της. Τό χείρισε, τώφριζε και τώφρισε στα χείλη της, πούκαινον.

Υστερα, πέρασε το χέρι της γύρω στο λαι-μό του και κυττάζοντας την κατάρματα, τού ψιούρισε:

—Θά μ' αγαπάς έτσι, Μάρκο, πάντοτε;

—Πάντοτε, άπάντοτε—όάν ή φωνή τού νά-τον έκανε να μη παραστήσει τίποτα στη φη-νή και τα χείλη των ένάθηκαν σ' ένα θερμό φιλή.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

«Ο έρωτας θέλει μοναξιά. Οι πειραμα-τισμοί, είναι οι χειρότεροι έχθροι του.

Σύνησαν όργα. Λίγα πριν από τις ένδεκα.

«Η όωτα πετάχτηκε από τό κρεβάτι σαν ζοφνισιομένη, μόλις έρριξε μία ματιά στο ρο-λόι, που κρεμόταν στον τοίχο.

«Ο Μάρκος δεν τό παρητήρισε. Σπικώθηκε κι' έτοιμαστικε, κι' όλη την ώρα αυτή, έλεγε στη γυναικία που χίλια δυο πράγματα, που την έκαναν να γελά.

—Ένδεκα και τέταρτο ήσαν έτοιμος.

—Θάβης έξω; την ρώτασε.

—Ναι... Θάβει να κάμω μία δόλτα έως τό π...πρινένο.

—Συμφωνώ! Άλλά από μία θά σε περιέ-νω. Τ' άπόγευμα έχουμε να κάμουμε μερι-κές έπισκέψεις.

«Η όωτα, που έτρεμε έλαφρά—τόσο κακό της είχε κάμει το φέμμο—πώς είπα πη—πρώτο φέμμο—στόν άνδρα της, τ' άπάντισε με μία φωνή που μόλις άκούστηκε:

—Καλά, Μάρκο.

Μά ό άντρας πού άγοπούσε, —ας ήταν και πηλούτερος κι' ή γυναικία τού ένα κουτορνιθί—ζωόνι—δεν κατάλαβε τίποτα. Η άσχηπη του, τόν έκανε να μη παραστήσει τίποτα στη φη-νή της, από σπείος της. Κι' έπερχώρισε να την φιλήσει.

Μά τότε ή όωτα δεν μπόρεσε να κρησθή.

—Εννοεις μία επανόστια μέρα της. Ήρεπό-την, γιατί είπα φέμματα. Κι' άγκαλιζόντας πον, φώναζε:

—Μάρκο, συγκινησε με... Θά πήγαμε στη Ρέννα Σποντέλλαν...

—Σκείνος έννοιος όν κάτι να τόν δώκα-σε. Δεν έδειξε όμως, πως ταραχτηκε.

΄Αστυνομικόν άνάγνωσμα

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

Αγάπες και περιπέτειες

11ον

—Λοιπόν άκούστε. Άπό της στιγμής αυτής, θά παύσετε να ένδιαφέρεστε γιά τη δολοφο-γία της Σπάρτας. Άντίθετα θά ένδιαφερό-ναι μία κατατοπιστική πού βρίσκονται οι δύ-ο κρισεις και τί ρόλο ποίξει σ' αυτή την ύπο-θεσι ό νεαρός Ίδανωφ.

—Γιατί αυτό;

—Άφίστε τις έρωτήσεις. Παιρνετε διατα-γές.

—Καλά.

—Επίσης και ό πατέρας της Ροζμάρ.

—Πάλι άνακτιούσε στις δουλειές μας; Γιατί αυτό θά ηγί, νομίζω, τού «Θε μου».

—Δέχομαι, άπάντησε... Δέχομαι!

—Συμφωνώ. Μα θυμηθήτε πως κινδυνεύει ή ζωή σας.

—Θά τό θυμάμαι.

—Τότε κλείστε τό μάτι σας, άν και αυτού μέσα δεν έλεπετε τίποτα.

—Ήνθουσα.

Σ' ένα δευτερόλεπτο ό τρομερός κρίκος πού με κρατούσε, εξακαρώθηκε κι' ένα μαν-τήλι δέθηκε, σάν από όρόστο χέρι, στα μά-τια μου και σφίχτηκε γερά, πίσω στο κεφάλι μου, ενώ ένα χέρι γατοφορμένο και μία φωνή μαλακή γυναικίας, μου έλεγαν:

—Άκούσθητε με, κυρία.

—Ήνθουσα και πάλι.

Τό χέρι αυτό, που τώνωθε να τρέμη μέσα στο δικό μου, με ώδηγισε κάμποσο διάστημα, ενώ πίσω μου άκουα βαρεία άνδρικά βήματα.

—Άκούσθητε, αυτό θά ήμματα.

—Ενός, όπως έπρόσεξα και τάνωθα δίπλα να περνούσιν στο έδαφος και γ' άντικεινών σάν νεκρούςιν σινεία.

Κάπου σταματήσαμε.

—Άκούσα μία πόρτα αυτοκινήτου γ' άνοι-χτη. Ύστερα ή γυναικία φωνή να μου λέ-πει: —Τότε να μείνεις γιά να έτοιμάσω τή μπα-γάτζια μας.

—Οχι! Θά τή φτιάξουμε μαζί, μετά τό φα-γητό. Τώρα πάμε να όρσι μία φορά όκομη το Παρίσι.

—Τό είδα κι' αυτό. Και τώρα, Μάρκο, δεν ποθα παρά την άγάπη σου, μία ζεστή φωνή στην Άθήνα και να ιδω τί... μαμά.

«Ο Μιρέζης της χείρισε πάλι τα μαλλιά.

—Μα θέβαια θά συναντηθώμε στο γυρισμό. Πάλι κάτι είπα ή Σποντέλλαν.

Κι' ή όωτα:

—Βέβαια θά σου πηλεγραφίσω... Ήρεβούναρ. Και χίλια συγγνώμη.

Άφρισε τό άκούσθητο. Στο μέτωπό της, εί-χαν ένδοξους σπινθίριες βράσεις.

—Τώρα 'τελείωσε κι' αυτό» —της είπα ή Μάρκος.

Κι' αμέσως:

—Και τώρα, ρόμο γιά την Άθήνα...

—Έτσι άπρόοπτα...

—Δεν είναι άπρόοπτο. Γίνεται μία μεγάλη δημοπρασία και χωρίς έμένα, εκεί, θά την πόρθ ή Σποντέλλαν.

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

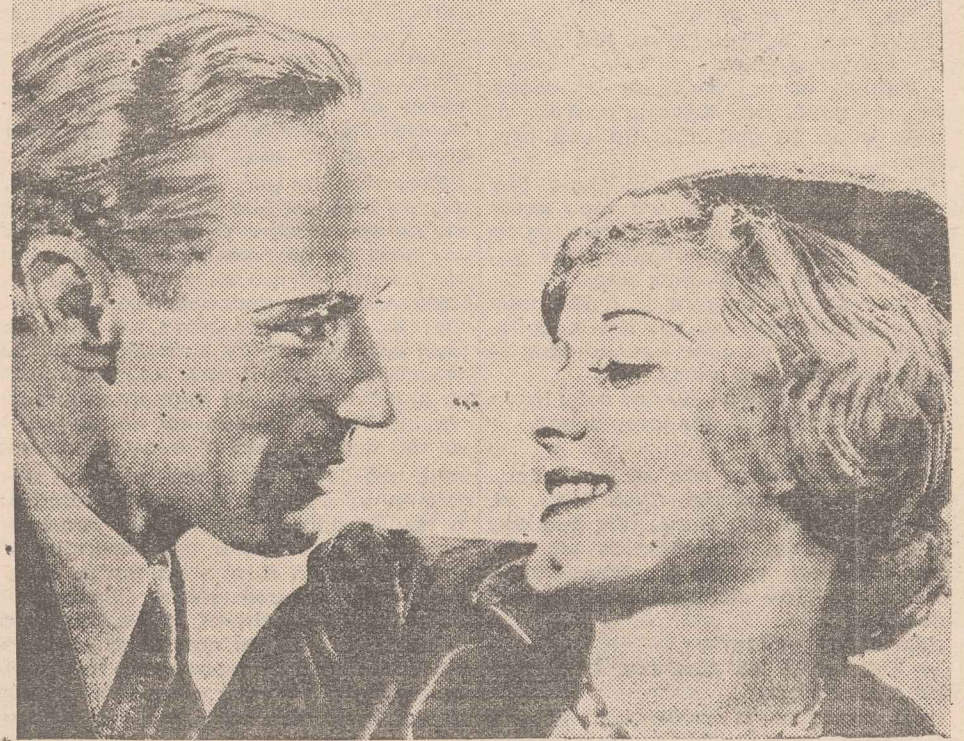
Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

—Άληθέστατα—κορώθηκε ή Μάρκος, που σκαυιόνταν τις έλληνικορες.

Κι' ή όωτα, που της είχε γεννηθή ή ιδέα πως ή Μάρκος έφαινε, γιατί φοδύταν την πα-...

Μία σκηνή από την ταινία «Αγάπη στο οεληνόνωφ».

τρες είκαν έπιθιδουθή μαζί.

Μά τό ταξείδι κρατούσε πολύ, πάρα πολύ. Άσφαλώς έθελε κάμει κάποιο λάθος στη οπτι-λία. Δεν θά ήταν ή γνωστή μου κείνη οπτι-λία, από τις έντοκες ημέρες μου. Θά είχε κάμει λάθος.

Με τις σκέψεις αυτές σταμάτησε τ' αυτο-κίνητο. Άκουσα τό κύμα να σπάζη στην άμ-μουδιά. Κι' ή γυναικία φωνή, μου είπα πάλι:

—Θά σάς έπιθιδουσαμε μίας δεξινάκατου, που θά σάς πάη στους φίλους σας.

—Μά γιατί ή ταλαιπωρία αυτή; ρώτασε.

—Η γυναικία δεν άπάντησε. Μόνο τώφριζε τό χέρι δυνατά, σάν να μούλεγε, να μη συ-νεκίωζε τās διαμαρτυρίες.

Και πρόμωτε άμέσως κάποιος μου είπα:

—Ήνθοκεχάκατε να ύπακούετε. Μή τη ζε-χνάτε.

—Πραγματικά. Είμαι ύποσκεθό. Κι' έσιώπησα.

—Ή δεξινάκατος ζεκίνωσε σάν όστραπή. Έ-φαινε δεικνυομένη. Αυτό θά κρατάνε τρεις ώρες πάνω—κάτω.

Και κατόπιν:

Κατόπιν ή νέα γυναικία φωνή, μου είπα:

—Κυρία, όόασαμε. Θά έπιθιδουθήτε μία δάρκα. Κουλή ζέρετε. Έτσι δεν είπα; Λοι-πόν θά κωπηλάτισετε μία ώρα και θά φέ-ατε. Η δάλοσσα, άλλωστε, είναι ήσυχη, πολ-ύ ήσυχη...

—Ταυ κι' ένγινε.

Σε μία ώρα ήμουν στο Παλιμυδί. Έφρασα στο σπιτι μου, όσο μπουρούσι πιά όόόρουσι. Και μόλις έφρασα, συνήντησα τον ύπερπύ το Συναγαματάρχη, με τό λομπερά μύση, που με κυττάσε ποινή, ενώ μούλεγε:

—Πού είσαστε, κυρία Άλτα;

—Επ'η Ν. Ύορκη—τ' άπάντησα με δίαισι, ά-ποφεύγοντας τό όλέμημα του.

—Και ό Κ. Συναγαματάρχης; Ήταν μαζί σας;

—Πώς σου πέρασε αυτή ή ιδέα, Μπούκι;

—Γιατί όρθηκε ένα σημειώμα του στο τρα-πέζι, που έλεγαν, όπi κάπου πάτε μαζί, γιά τις άνακρίσεις.

—Ερρίγησα.

—Όστε οι διαδολεμένοι άνθρωποι, με είκαν μπλεξεί γιά καλά. Δεν έφαινε, πού μ' είκαν άπαγάγει, αλλά διά να είναι θέβαισι πως θά πηρούσε την ύπόθεσι μου, έδούλιν το Συναγαματάρχη διά τις όίος ασφαλώς, να γρά-ψη αυτό τό σημειώμα, ώστε να κατηγορηθώ ως ύπαίτιος τού άτυχήνους ή δυστυχισμένους πού θά τού συνάδαναν άν δεν πηρούσε τό λόγο μου και νάμνηκε με την Δικαιοσύνη.

Μ' αυτό, ήταν ύπερπών των δυνάμεών μου. —Μπούκι, λέες φέμματα, τού φώναζε.

—Εγώ δεν λέω φέμματα, κυρία. Άν θέλε-τε, έλάτε στο όωμάτιό μου τό όπτε κι' έσειε. Είναι όκομη επάνω στο τραπέζι.

Πήγα μαζί του, κυριευμένη από όργη.

—Ιδού τό, κυρία, είπα...

—Άουλόλογα, έπιαρά τό σημειώμα στο χέ-ρι μου. Ο Μπούκι είχε όίκο.

—Αυτό δεν είν' άλήθεια, είπα. Δεν είν' ά-λήθεια...

—Ο Μπούκι πήρε ένα όφας άνδρώπου, πού κυττάσε σάν ήλθιος:

—Μ' άν δεν είν' άλήθεια, πού είν' ό Συναγαματάρχης μου;

—Αυτό λέω κι' ένγώ...

—Τότε... τότε... Τότε θέβαια έσειε, όφω-είστε στη Ν. Ύορκη, θά μπορέτε να πώδει-ξετε τό άλλοθι σας—μού είπεν ό Μπούκι κι' έντόνιζε τις λέξεις. Κι' έτσι δεν έκετε να φο-διθήτε τίποτα.

Τόν κυττάσε κατάντονα:

—Όστε δεν σ' ένδιαφέρει ή ζωή τού Συναγαματάρχου, λοκία, αλλά πως θά ζευματώ-εσθι ένγώ;

Ο Μπούκι δεν ταραχτηκε. Άρραξε τή λέ-ξη μου, την τελευταία μου λέξη και είπα:

—Να, πού τό δουλοεγείτε κι' έσειε, πως εί-οθε (μπλεγμαίνω).

—Σκαμώσε κτήνος. Είσαι μέλος της συμ-μορίας τού «Χιμπατζή»-τον άποπάρη. Κι' έ-δωσα έντελώς τυχαία, αυτή την όνομασία.

—Τού «Χιμπατζή»; —'Ε, τότε, άφού τό ζέ-ρετε, γιατί να σάς τό κρύψω; Είμαι ό συν-δεσμός μετσί της Κ. Άλτα και τού όργη-γού. Τί να κάμω; Μ' έμπλεξαν, όπως έμπλε-ζαν κι' έσας.

—Όστε έτσι; Είσαι ό σύνδεσμος;

—Κι' άν θέλω, ός μιν είπαι.

Κι' έκαμε ένα κίνημα, όμοιο μ' έκείνου πού μου είχε κάμει ό Χιμπατζής. Κίνημα πιν-γμού.

Σκέφτηκα:

Μά τόν πιστεύω ή όχι;

Μά τί μάτια του, αυτά τό μάτι, όπi σκλη-ρά και σούγχρονα γοντευτικά, πού με οκλή-λυσαν, όταν τόν κυττάσε—όφελω να τό ό-μολόγησω—μούλεγαν; Όχι!

Έδωλα όμως σ' ένέργεια την γυναικία ποινή:

—Καλέ, Μπούκι. Τί να κάνουμε; Θά έργα-σθούμε. Άφού κινδυνεύουμε.

—Και θέβαια.

—Άλλο; ό κορός τού Συναγαματάρχου πρέπει γ' άνοικνυθί στην άστυνομία.

—Βεβαίωστα.

—Και τί θά είπής;

—Μη φοδύσεσ γι' αυτό. Αά κρύψω αυτό τό χορτί, θά τό όκίω και θά πιά, όπi έφυγε από προκός. Για ός ός έαίπα, άν έρωτηθώ, όπi πήγαινε στη Στάρ-Χόουτ, γιά να περπάσε μία ημέρα.

—Και τότε συνάδαναν ένγώ, αλλά θά μεταναστεύε και γυρίσετε με τη δάρκα. Η δάρκα αυτή—γιά να ζέρετε—είνε δική μου, ναυλογημένη στ' όνομά μου. Όστε μη φο-δύστε.

Κι' έμεδίσατε, ένγώ τό μούρα μάτι μου με κατέστρεψαν.

Σκέφθηκα όστραπεία, να τόν φέρουα:

—Καλέ, Μπούκι. Είσαι καλός...

—Πόλτε είμαι καλός, όπi κυρίες και ίδιοι-τέρως σέ σέ.

—Κι' έμεδίσατε, ένγώ τό μούρα μάτι μου με κατέστρεψαν.

Σκέφθηκα όστραπεία, να τόν φέρουα:

—Καλέ, Μπούκι. Είσαι καλός...

—Πόλτε είμαι καλός, όπi κυρίες και ίδιοι-τέρως σέ σέ.

—Κι' έμεδίσατε, ένγώ τό μούρα μάτι μου με κατέστρεψαν.

Γιαπωνέζικος Θρύλος.

3ον

ό άρχηγός γυρίζοντας στο Σαμάν, τού λέγει:

—Θά γελάστικες, άδελφέ!

Μόλις άκούσε τό λόγια αυτά ταραχτι-κε, γιατί δεν περιέμενε να τό άμφισβη-τήσουν την άξία του και με φωνή πού πρόδιδε τόν θυμό του, άπάντησε:

—Όχι... όχι, δεν γελαινάει, σου λέω, ζαναράτι!

«Ο άρχηγός, χωρίς να μιλήσει, ζανάπε την πρσοευχή. Όταν τελείωσε μία γλυ-κειά φωνή άκούστηκε. Ήταν ή θεά πού άπάντωσε στα έρωτήματά τους:

—Είνε σωστά όσα είδες, Σαμάν, αλλά μη περιμένεις να σου δείξω πού βρίσκε-ται τό ζευγάρη αυτό. Ο καλός θεός πλού-τισε όλον τόν κόσμο με μυαλό, σέ κα-νέναν δεν φάνηκε ταγκούνος. Γι' αυτό λοιπόν και σού, όπως βρήκες πάνω μου τό σημάδι και τό διαβάσεσ από τό βιβλίο των προγόνων σου, έτσι και τώρα θά κοπιή-σας μία θά τό πετύχης! Μη χάνης τό θάρρος σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακούς σου θά συντριβούν από τήν άπόψη σου! Όσο γιά τούς έκχρούς σου είμαι ένγώ έδω και σέ βοηθά.

«Ο θεός έπείσε τούς κατατρέχει. Λοιπόν μη τούς κακού

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΗ ΤΟΥΝΑΛΙΑ

Ο ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΛΟΡΔΟΣ

19ον

Σεχνικά την προσοχή του ελπίδαζε ο κα-
νονικός κρότος ενός ζεύγους κουτιών, από
την αντίπερα πλευρά εκείνης όπου βρίσκονταν.
Χωρίς να κινηθεί καθόλου, παρακολουθούσε
τον κρότο που μόλις ακούστηκε στην απο-
στολή.

Ένα άναποφασιστικό ζήτησαν να δει μέσα
από τα σκότη, ακούγοντας μια σειρά ξηρών
εκπνοοκρατήσεων και άμεσως κατόπιν η ο-
ξεία κραυγή μιας γυναίκας.

Παρά το τραύμα του, ο Ταρζάν δεν έδει-
στας και με ένα πηδύμα θρέθηκε στο νερό,
αδυνατώντας μόνο μέσα στη μαύρη νύκτα
από τη διεύθυνση απ' όπου ακούστηκε η
κραυγή.

Η θάρκα που άνευγνίρισε η Τζέιν ότι α-
νέκτο στο «Κινκάντι» έγινε αντίληψη και α-
πό την όψη, που παρακολουθούσε το Ρόκ-
κωφ και το λυσοσμένο ούρλιασμα τους έδωσαν
στην όψη, που παρακολουθούσε το Ρόκ-
κωφ και το λυσοσμένο ούρλιασμα τους έδωσαν
στην όψη, που παρακολουθούσε το Ρόκ-
κωφ και το λυσοσμένο ούρλιασμα τους έδωσαν

Μετά γρήγορη σκέψη, οι επιβάτες της
θάρκας άπισθοχώρησαν, περιμένοντας τη νύ-
κτα όπου η Τζέιν δεν θα μπορούσε να δια-
κρινη γία να πλησιάσουν το πλοίο.
Το άγριο κοπάδι που στεκόταν στην άλλη
πλευρά της ακτής άδυνετο από το γενναίο
Μογκάμπι. Αυτός μη ξέροντας τι να κάνει
σκεπτόταν, αλλά το ξερό μυαλό του δεν μπο-
ρούσε να βγάλει μια καλή ιδέα για να κατα-
πολεμήσει αποφασιστικά τους εχθρούς του κυ-
ρίου του.

Η απέραντη μούρη έκτασε από νερό που
απλώνονταν έμπροσθεν σταματούσαν την όρ-
μη, αλλά από άγριο στο άγριο στο άγριο στο
άγριο στο άγριο στο άγριο στο άγριο στο άγριο

Όταν είδε τη θάρκα να παίρνει το Ρόκ-
κωφ, άγριο στο άγριο στο άγριο στο άγριο στο
άγριο στο άγριο στο άγριο στο άγριο στο άγριο

Γι' αυτό, όταν η Τζέιν άρχισε να πυροβο-
λεί έφταναν τιν έπιβάτες της θάρκας, οι
οποίοι είδε είχε ήδη εξαφανισθεί μέσα στη ζού-
γκλα.

Όταν ο τοξοβόλος και οι σύντροφοί του
γύρισαν πίσω άναγκασμένοι από το έντονο
πύρ, η Τζέιν κατάλαβε πως έπρεπε να
μειώσει άναδολής και ότι δεν γύρισε από
της άποψής τους. Άλλα αυτή η πεποίθηση
την έκανε περισσότερο αποφασιστική να κά-
νει το πλν για να νικήσει.

Μολοντού, δεν άποτόξα σκεπτικά με τις
λίγες ελπίδες που είχε να βγει νικήτρια, μό-
νη έφταναν αυτών των άνδρών, που ήταν
άποφασιστικοί και άγριοι. Έτσι, άρχισε δια-

πραγματικές με τους ναύτες που όταν ζύ-
πνισαν κτυπούσαν δυνατά την κλειστή κατα-
παύση.

Με την ύποθεσι βασιλικής άμοιρίας που
τους έδωσε και την άπειλη πως θα τους σκο-
τώσει στην παραμικρή άποπεία άντιστάσε-
ως, η Τζέιν τους άπελευθέρωσε άκριβώς τη
στιγμή που άρχισε να νυκτώνει.

Με το περίστροφο στα χέρια, η νεαρά γυ-
ναίκα έβαλε να παρελαύνουν έμπροσ της με
ψέφμενα χέρια τους τέσσαρας ναύτες που
άποτελούσαν τη φρουρά και τους έβαζε για

που έπικρατούσε τώρα πάνω στο κατώστρωμα
του «Κινκάντι» ούτε να δουν το πλοίο που
παρεσέρετο σιγα-σιγα προς τον ώκεανό.

Πριν από την άγνη, το ρεύμα θα είχε παρα-
σύρει το πλοίο προς την άνοικτη θάλασσα
και, βοηθώντας τον άνέμο, η Τζέιν ύπο-
λόγιζε πως θα έδωανε από το λιμάνι πριν ο
Ρόκκωφ και οι σύντροφοί του αντίληφθούν τη
φυγή του.

Κρατώντας πάντα τους αϊκμαλούς της από
την άπειλη που διερχότο, δεν άντελν
πτόταν να τους στείλει στο άμμοι βς τη σπ

Ο ένας τους σκότωσε σε ένα σκαφί και
ο έλαφρός αυτός κρότος ζανάφερε τη νεαρά
γυναίκα στην πραγματικότητα. Έστράφη ά-
ποφασιστική, αλλά ήταν πολύ άργαί!

Την ίδια στιγμή, οι τέσσαρες άνδρες άρ-
μύσαν έναυσιον της μαζί και ένα κύλισσε
στα σκάδια του καταστρώματος, άκουσε τη
θριαμβευτική κραυγή του ύπολοιπου πληρώ-
ματος που έτοιμαζόταν ν' ανέβει στο πλοίο.

Έτσι η ηρωική πάλη της γιά ν' άναστήσει
την έλευθερία της και να γλυτώσει από το
Ρόκκωφ τελείωσε με άποτυχία...

Με ένα θουδο άναστεναγμό, έξανηλεμένη,
έκλεισε τα μάτια της έγκαταλείποντας τόν
άδυσον άγωνα.

Ο Μογκάμπι είκε μνή στή ζούγκλα, άνω-
λουθούμενος από την άγρια συνουσία του με
ένη μία θάρκα με την όποια δέ έφθανε στο
«Κινκάντι» με τη θρία του.

Δεν περιμενε πολύ ως που ν' άνακαλήσει
τη θάρκα που ζήτησους έπιμνα. Δεν είκε
περάσει ούτε μία ώρα και ο' ένα μικρό πα-
ράσπαστο του Μογκάμπι έφθανε μία μικρή
αλλά γερή θάρκα διεμένη ο' ένα παλκού.

Οι σύμμοχοι του Ταρζάν άπειδόσθησαν με
τόση όια, που δεν άντελνέσθησαν ότι η θάρκα
ήταν ήδη κατελήλημένη, αλλά μόλις άρσαν
να τραβήξουν τα κουτιά ο Μογκάμπι άνεκάλυ-
ψε καταπληκτικό μά λεπτό μούρη αλοεύετα
που, χωμένη σε μία γωνία, έτρεφε άκόλληρη

άλεπνιστας τους τρομερούς συντρόφους του.
Περσιότερο καταπληκτικός άέκασσε ότι ή-
ταν γυναίκα και άρου διάτρεξε τόν πάνθηρα
να καθήσει άρμενος, άρχισε να ρωτά την ίδια
γεννή.

Αυτή άκούσους σιγα-σιγα και του άπεκάλυ-
ψε ότι, γιά ν' άποπύρην ένα γάμο με ένα
άγριο και άντιστατικό γέρο, έφανε με α-
πέντη τη θάρκα, με την όποια έσκόπευε να
φθάσει σε μία μακρινή χώρα, όπου θα γλυ-
τώσε από την έκδοσή της φυλής της.

Ο Μογκάμπι δεν ήταν και πολύ ένωσια-
σμένος από την παρουσία αυτής της γυναι-
κής, της όποιας τα άδυντα χάσαν δεν μπο-
ρούσαν να τον δονήσουν καθόλου στην έ-
λπίδα που έτοιμαζόταν να κάνει, αλλά άντί
να χάσει καιρό γιά να την πείσει, άπρότι-
μος να την κρατήσει στη θάρκα.

(Η συνέχεια εις το έπόμενον)

ποιές άπάντησε μία όξεια κραυγή.

Οι αϊκμαλούς ναυτες άκουσαν έπίσης τόν
κρότο. Κυτάζοντας και την άποψη των
τους: δεν είκαν καμμία έμπιστοσύνη στή
πρόσδοκία που είκε η νεαρά γυναίκα να
ξεφυγή από το Ρόκκωφ και ήσαν καλά τόν
τρομέρο άσθεντικό τους, άστε να μην ύπολο-
γίζουν στην έπίσεια από τόν άουτο εχθρό
έναντιον του.

Η Τζέιν άπορροφωμένη από τη σκέψη του
νέου κινδύνου που διερχότο, δεν άντελν
φθι το ύπολοο πλησίασμα των τέσσαρων ναυ-
τών πίσω της.

Ο ένας τους σκότωσε σε ένα σκαφί και
ο έλαφρός αυτός κρότος ζανάφερε τη νεαρά
γυναίκα στην πραγματικότητα. Έστράφη ά-
ποφασιστική, αλλά ήταν πολύ άργαί!

Την ίδια στιγμή, οι τέσσαρες άνδρες άρ-
μύσαν έναυσιον της μαζί και ένα κύλισσε
στα σκάδια του καταστρώματος, άκουσε τη
θριαμβευτική κραυγή του ύπολοιπου πληρώ-
ματος που έτοιμαζόταν ν' ανέβει στο πλοίο.

Έτσι η ηρωική πάλη της γιά ν' άναστήσει
την έλευθερία της και να γλυτώσει από το
Ρόκκωφ τελείωσε με άποτυχία...

Με ένα θουδο άναστεναγμό, έξανηλεμένη,
έκλεισε τα μάτια της έγκαταλείποντας τόν
άδυσον άγωνα.

Ο Μογκάμπι είκε μνή στή ζούγκλα, άνω-
λουθούμενος από την άγρια συνουσία του με
ένη μία θάρκα με την όποια δέ έφθανε στο
«Κινκάντι» με τη θρία του.

Δεν περιμενε πολύ ως που ν' άνακαλήσει
τη θάρκα που ζήτησους έπιμνα. Δεν είκε
περάσει ούτε μία ώρα και ο' ένα μικρό πα-
ράσπαστο του Μογκάμπι έφθανε μία μικρή
αλλά γερή θάρκα διεμένη ο' ένα παλκού.

Οι σύμμοχοι του Ταρζάν άπειδόσθησαν με
τόση όια, που δεν άντελνέσθησαν ότι η θάρκα
ήταν ήδη κατελήλημένη, αλλά μόλις άρσαν
να τραβήξουν τα κουτιά ο Μογκάμπι άνεκάλυ-
ψε καταπληκτικό μά λεπτό μούρη αλοεύετα
που, χωμένη σε μία γωνία, έτρεφε άκόλληρη

άλεπνιστας τους τρομερούς συντρόφους του.
Περσιότερο καταπληκτικός άέκασσε ότι ή-
ταν γυναίκα και άρου διάτρεξε τόν πάνθηρα
να καθήσει άρμενος, άρχισε να ρωτά την ίδια
γεννή.

Αυτή άκούσους σιγα-σιγα και του άπεκάλυ-
ψε ότι, γιά ν' άποπύρην ένα γάμο με ένα
άγριο και άντιστατικό γέρο, έφανε με α-
πέντη τη θάρκα, με την όποια έσκόπευε να
φθάσει σε μία μακρινή χώρα, όπου θα γλυ-
τώσε από την έκδοσή της φυλής της.

Ο Μογκάμπι δεν ήταν και πολύ ένωσια-
σμένος από την παρουσία αυτής της γυναι-
κής, της όποιας τα άδυντα χάσαν δεν μπο-
ρούσαν να τον δονήσουν καθόλου στην έ-
λπίδα που έτοιμαζόταν να κάνει, αλλά άντί
να χάσει καιρό γιά να την πείσει, άπρότι-
μος να την κρατήσει στη θάρκα.

(Η συνέχεια εις το έπόμενον)

Μαύλ το όποιον έδωσαν ο Έρμης εις τόν Ό-
δυσέα δια να προσκαλέσθι τας μαγείας
της Κίρκης και το όποιον περιγράφεται ως
έξης:

Πίχρ μέν μέλαν έσκε, γάλακτι δ' έικλον
άνδρος, μόλυ δέ μιν καλέσσει θεός...

6) Διά παρακελεύσεως. Οντως εις όλα
αυτά τα μέρη του κόσμου, όταν θαυμάζουν
κάτι και θέλουν ν' άποπύρουν την θλίβεραν
έπιβραση της ψυχολογικής έκπομπής κτυ-
πούν ζύλο, ως να άνεγνύντο επί της πέ-
ρας ότι το ζύλον εινε καλόν άναγνώστης της
έκθεσης έκτομπής παρακελυσαν στην μα-
κράν του θαυμαζόμενου άτόμου (κτύπη ζύ-
λο!).

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

Ο Μογκάμπι είκε μνή στή ζούγκλα, άνω-
λουθούμενος από την άγρια συνουσία του με
ένη μία θάρκα με την όποια δέ έφθανε στο
«Κινκάντι» με τη θρία του.

Δεν περιμενε πολύ ως που ν' άνακαλήσει
τη θάρκα που ζήτησους έπιμνα. Δεν είκε
περάσει ούτε μία ώρα και ο' ένα μικρό πα-
ράσπαστο του Μογκάμπι έφθανε μία μικρή
αλλά γερή θάρκα διεμένη ο' ένα παλκού.

Οι σύμμοχοι του Ταρζάν άπειδόσθησαν με
τόση όια, που δεν άντελνέσθησαν ότι η θάρκα
ήταν ήδη κατελήλημένη, αλλά μόλις άρσαν
να τραβήξουν τα κουτιά ο Μογκάμπι άνεκάλυ-
ψε καταπληκτικό μά λεπτό μούρη αλοεύετα
που, χωμένη σε μία γωνία, έτρεφε άκόλληρη

άλεπνιστας τους τρομερούς συντρόφους του.
Περσιότερο καταπληκτικός άέκασσε ότι ή-
ταν γυναίκα και άρου διάτρεξε τόν πάνθηρα
να καθήσει άρμενος, άρχισε να ρωτά την ίδια
γεννή.

Αυτή άκούσους σιγα-σιγα και του άπεκάλυ-
ψε ότι, γιά ν' άποπύρην ένα γάμο με ένα
άγριο και άντιστατικό γέρο, έφανε με α-
πέντη τη θάρκα, με την όποια έσκόπευε να
φθάσει σε μία μακρινή χώρα, όπου θα γλυ-
τώσε από την έκδοσή της φυλής της.

Ο Μογκάμπι δεν ήταν και πολύ ένωσια-
σμένος από την παρουσία αυτής της γυναι-
κής, της όποιας τα άδυντα χάσαν δεν μπο-
ρούσαν να τον δονήσουν καθόλου στην έ-
λπίδα που έτοιμαζόταν να κάνει, αλλά άντί
να χάσει καιρό γιά να την πείσει, άπρότι-
μος να την κρατήσει στη θάρκα.

(Η συνέχεια εις το έπόμενον)

Ο Μογκάμπι είκε μνή στή ζούγκλα, άνω-
λουθούμενος από την άγρια συνουσία του με
ένη μία θάρκα με την όποια δέ έφθανε στο
«Κινκάντι» με τη θρία του.

Δεν περιμενε πολύ ως που ν' άνακαλήσει
τη θάρκα που ζήτησους έπιμνα. Δεν είκε
περάσει ούτε μία ώρα και ο' ένα μικρό πα-
ράσπαστο του Μογκάμπι έφθανε μία μικρή
αλλά γερή θάρκα διεμένη ο' ένα παλκού.

Οι σύμμοχοι του Ταρζάν άπειδόσθησαν με
τόση όια, που δεν άντελνέσθησαν ότι η θάρκα
ήταν ήδη κατελήλημένη, αλλά μόλις άρσαν
να τραβήξουν τα κουτιά ο Μογκάμπι άνεκάλυ-
ψε καταπληκτικό μά λεπτό μούρη αλοεύετα
που, χωμένη σε μία γωνία, έτρεφε άκόλληρη

άλεπνιστας τους τρομερούς συντρόφους του.
Περσιότερο καταπληκτικός άέκασσε ότι ή-
ταν γυναίκα και άρου διάτρεξε τόν πάνθηρα
να καθήσει άρμενος, άρχισε να ρωτά την ίδια
γεννή.

Αυτή άκούσους σιγα-σιγα και του άπεκάλυ-
ψε ότι, γιά ν' άποπύρην ένα γάμο με ένα
άγριο και άντιστατικό γέρο, έφανε με α-
πέντη τη θάρκα, με την όποια έσκόπευε να
φθάσει σε μία μακρινή χώρα, όπου θα γλυ-
τώσε από την έκδοσή της φυλής της.

Ο Μογκάμπι δεν ήταν και πολύ ένωσια-
σμένος από την παρουσία αυτής της γυναι-
κής, της όποιας τα άδυντα χάσαν δεν μπο-
ρούσαν να τον δονήσουν καθόλου στην έ-
λπίδα που έτοιμαζόταν να κάνει, αλλά άντί
να χάσει καιρό γιά να την πείσει, άπρότι-
μος να την κρατήσει στη θάρκα.

(Η συνέχεια εις το έπόμενον)

Μαύλ το όποιον έδωσαν ο Έρμης εις τόν Ό-
δυσέα δια να προσκαλέσθι τας μαγείας
της Κίρκης και το όποιον περιγράφεται ως
έξης:

Πίχρ μέν μέλαν έσκε, γάλακτι δ' έικλον
άνδρος, μόλυ δέ μιν καλέσσει θεός...

6) Διά παρακελεύσεως. Οντως εις όλα
αυτά τα μέρη του κόσμου, όταν θαυμάζουν
κάτι και θέλουν ν' άποπύρουν την θλίβεραν
έπιβραση της ψυχολογικής έκπομπής κτυ-
πούν ζύλο, ως να άνεγνύντο επί της πέ-
ρας ότι το ζύλον εινε καλόν άναγνώστης της
έκθεσης έκτομπής παρακελυσαν στην μα-
κράν του θαυμαζόμενου άτόμου (κτύπη ζύ-
λο!).

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

7) Η έπιβραση του σιέλου του θαλασσοκού-
φιου (Συνθήκη για να φτύσουν οι θαυμάζοντες).
Είς μικρά παιδιά: «Ότσε το παιδί!... Όπου
να μη θαλασσοκούφι!»... Ός είδομεν δέ άλ-
λαχού, ο σιέλος του θαλασσοκούφιου ναίκεται
και χρησιμοποιείται ως το άποτελεσματικώτε-
ρο θεραπευτικό μέσον κατά της θαλασσο-
ψυχολογικής έκπομπής.

16ον

Πράγματι, πολλάκις παρατηρήθη ότι ά-
τομον έφηνε τον θάνατον ή δυστυχί-
ματα έπειδή κατόπιν προήλασε δεν έ-
πνεν εις ώριμότητα, όπου κάποια
καταστολή εύρισκετο εις κατόπιν
πραγματοποίησης, (ναυαγία, πυρκαϊά,
αυτοκτονία κλπ.). Είδομεν έπίσης εις
την περίπτωση Κολομβιανών ότι η έ-
νωγίσις έπιβήμια της μητρος (όδους-μει-
ώσις του ένωσιμότητος) έπρόσθεσαν έ-
λάττωσαν του άναγνώστη, άναγνώστης
της να φανερών άπο αυτοκτονίας ή
είς εις το άδυσον, άπλως έπληγνθη, ή-
πανάτοια ένεκα έξουδετερωνήσε έπιβρα-
σεως της μητρικής ψυχολογίας.

Άραγε όμως άρκει πάντοτε μία μείωσις
του ένωσιμότητος ώστε δια έδεσους είτε οί
άλλοι τρόποι να μεταβούν δυστυχίατα;...
Έως, τουλάχιστον, εις τιν άτομα έπίσης
ψυχολογία και όπου η μείωσις αυτή εινε
έντονος ή έφ' όσον άντικαθίσταται δια ζωηράς
άντικαθάρσεως, άναγνώστης, άναγνώστης
ματι, δε ποτέ δεν παρατηρεί κανείς
την καθήμενιν ζωήν ζητήματα δια τα ό-
ποια εινε άπληρομνηστος να εύρισκον εξα-
φην άπρόσπτον ικανοποίησην λύνον Ι....

Τούτο δέ ίδιος όταν εξωτερικεύη κανείς
τον πεσομωμόν του εις τόν κύκλον του, ότε
ίως ή διεγερμένη ουσία, ή έκτοκος, ή
λύπη τών άκούωντων, να συντελέσι εις τιν έ-
πομπήν παρ' αυτών βοηθητικής ψυχολογίας
έφ' όσον τυγχάνει να εινε μεταξύ αυτών
άτομα ψυχολογία.

Τό έναντιον έπίσης παρατηρήσις εις ζητή-
ματα έκ τών όποιων έχει κανείς άπόλυτον
πεποίθησιν ότι θα λυθούν ικανοποιητικά και
έξωτερικεύει τιν πεποίθησιν του, ότε ίως ή
πεποίθησις αυτή έλαττώνουσα έφ' ένος εις
τό άτομον την άπαράτητον βοηθητικήν ψυ-
χοδυναμίσιν, παράγει έξ άλλου εις τούς ά-
κρωμένους αίσθηματα θάνατον, όστις ως γνω-
στόν εινε έκ τών ισχυρότερων ζωηρών της
βλαβερών ψυχολογίας.

Εις περιπτώσεις όμως προήλασαν και ίδι-
ως πραγματευτικόν άναγνώστην ψυχολο-
γία, άναγνώστης, άναγνώστης, άναγνώστης
δύλων άτόμων, φαίνεται ότι όταν ή έντοπι-
σας ή προένομησιν εις τόν έκπνεν δεν ει-
νε εξαιρετικής ζωής, ή άναγνώστης, άναγνώστης
κατάστασις δεν εινε εις άποκατάστασιν έντονος
ώστε ν' άποτρέψη την πραγματοποίησην του
γεγονότος.

Ο Ισάκκος Κ. Κοκκαράκης (Ήρδκλεις
Κοκκάρης) παρατηρεί όταν έτο φησίζη ότι
πάν παρουσιάζομενον εις αυτόν υπό τού-

Πόσοι άνθρωποι είπαν :

ΝΕΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΟΝΕΙΡΟ...

Τα θέματα μου ερβν μακρὰ στους έρ-
μούς τους θρόνους...
"Η νύχτα με τις μαύρες τις φτερούγες της
έκ' αγκαλιάσει ολόγυρα την πλάση κι' όλα
κοιμούνται παύα. Πέρα μακριά ούσαν οι
δρόμοι και τα δέντρα κι' όλα υπερεπύκνωσαν
και χάθηκαν μεσ' στο σκοτάδι... και μονάχα
τα καντλάκια των σπιτιών φαίνονται κάπου-
κάπου να τρεμοσβήνουν θάλαρα

"Ο ούρανός αργαυλίζει πανυθέ μου τα
θουκαμένα σύννεφα του κι' η θάλασσα πα-
ρέκει από τό δρόμο παιχνιδιάζει ανάλαφρα
φιλάντας τ' άκράσιας τ' άκράσιας

Μια σιμψη τρομαχτική, μια πλήρη δόλωση...
Περπατά άρνα ακανάδια και τα θέματα
μου αντίκταν μονότονα σ' αυτή τή αναλά...
Κι' ατά το πέλαγο και βύσινες, όθινες πολ-
λές σκαφολαύσαν στο μισό μου... Μια
βλίψη ατέλειματ μου θάραινε τήν ψυχή, έ-
ως πόνος δούδης μου τρέει τα σελήα, έ-
ως να κλάω με τα δάκρυα στερεώνω απ' τα
μάτια μου... όέλω να τρέω με τα πόδια μου
κλινέσονται.

—Τι όέλω... Γιατί πλανιέμαι τέτοια ώρα,
ζάγρυπνος, στους δρόμους;
"Τι προσέχω πιά !..."

Όλα για μένα τέλειωσαν, έδωσαν... "Η
ζωή μ' άρπθθηκε όάλετα την εύτυχία...
Μου πήρε τήν άγάπη μου μεσ' απ' τήν άγκα-
λιά μου και μου τήν έφερε μακριά... πολύ
μακριά...

... "Ετσι πλανιέμαι νύκτα-μέρα στους έρ-
μούς τους θρόνους, τ' άκραυγάδια... Και τα
μάτια μου ζαντανέινον πάντα μέσα μακριά
στα βάλσσα, π' αγκαλιάζει όλο τό νησί μου
("Περιμένα να νυρίω...") Περιμένα χρόνια
τέμπε ζαντανέινον πέρα τών όριζώντα κο-
ιόμενος στο ίδιο τό βράακι πάντα πού κα-
θόρασαν μαζί.

"Άργει όμως τόσο κι' η έλπίδες μου μ' ά-
φάνουν όλοένα...
Κουράστικα πιά απ' το περπάτημα... όέλω
να καθώσω... Τα πόδια μου τρέχουν. Τα όέ-
σφαρά μου κλινέινον απ' τήν κούραση. Ζαλί-
ζουμαι και γέρνω όέσλα μου σ' ένα βράκο...

... "Σκοτάδι όάσωνα τα μάτια μου σκεπάζει κι' ό-
ύτερα ένα όως όάπολο μου όωπεινε ανάλα-
φρα τα όέσφαρα...
... "Βρισκουμεαι, τάχα, σ' ένα όωμάτιό όλό-
ζαστο... Κι' έώ η βροχή άφνειν το μονότονο
της κλάμα, κτυπώντας πένω στο λιβόστρωτο
στους τοίγκους των σπιτιών...

Κι' οι δύο μας — κείνη και γώ-μέσ' απ' τό
τάρμι κτυπούσαμε με λαχτάρα τα πουλάκια
κάνω στα ούματα του πλινέγερφου, πού προ-
σπαθούν να φυλακτούν απ' τις σταγόνες
της βροχής χώνοντας το κεφαλάκι μου κ' απ'
τα στέρα τους... Κι' όάλο γύρω έρβια μου...

Τήν όεσφία στήν άγκαλιά μου με λαχτάρα,
σά ναόελα απ' τα φύλάς απ' τήν κακία του
κόσμου κατ' απ' τις δίκες μου τις φτερού-
γες...

Προχωρούμαι' άρνα στο πάνω... Κι' άρ-
κισα να παίζουμε...
"Ενα κομμάτι... Κι' οι φίλοι παλά-όάλη
φεύγουνε και όδύναν μεσ' στην πινυχή τή
αναλά...

Το κομμάτι τέλειωσε. "Έγειρε" έκείνη τό
κεφαλάκι της στον ώμο μου και μείνω! "Εται
ώρα πολύ... Τα χείλη μας όμιζαν ατέλειμα
τα, όένονκα...
... "Αγάπη μου !..."

... "Δυό χοντρές σταγόνες κτυπών στο κού-
τέλο μου και δισκύνον απ' τα μάτια μου τήν
γλυκεριά αυτή όπτασία.

"Αναγία τα όέσφαρά μου κι' η ίδια πρωτινή
έρβια, τό ίδιο πικρό άμύγδαλο...
"Έδρεξε... Κι' η θάλασσα όίπλα μου άφρι-
ζε φίλιντας όάπλα τήν άμμουδιά...

Ψηλά στον ούρανό το φεγγάρι ζετρώνονε
κάπου — κάπου απ' τα σύννεφα και γελού-
σε με τών πόνω μου... γελούσε νιομάτο έ-
ρίνια...
"Αήνα

ΣΤΑΥΡΟΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗΣ

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΡΝΗ ΜΕΛΩΔΙΑ

Λίλινα... Λίλινα... πόσο πρέπει νάσαι άφάν-
ταστα κακία, άφου ό λυριμός του πάθους
μου, σ' άφνειν αόαφρη για να μίν άπαι-
τες στους στεναγμούς της λαθιμένης καρ-
διάς μου, πού μοιάζουν κι' αύται με τό στερ-
νο ψυχορράγημα των πασιμένων κορδών τής
πιάς μου καρδιάς

"Ο αόατακτός πόνος μου θάραιτα πάντα
στο γραντένιο τείχος της καρδιάς σου, πού
δεν νοιάζει όσ' "Ενα σκίτημα" τα ζεφειμένα
άτσια σου σε θουραύνουν απ' ένα άόκρη
σουλιάνας στήν άγανιωδή έπίκλαιτο του φτω-
χού τραγουδιού, πού έγινε σκαλός για χά-
ρι σου, ένας άόκρης παλινόςος προκαλώντας τον
όίκο των περσικών...

Είνε δύσκολο λοιπόν να νοιώσης πώς ή-
μουνά το όψαλο έκείνου μαρμαρού π' ή θου-
ματόρη τήν σιμψη τής ζωής σου, τό καίσι
να σκίρτα, να ζωντανέινον από δεισουργό
πνιγί...

Τι σ' έκανε τότε να μισήσης τήν περμένη
του λευκόττητα, με τό να τό ζωνογνίσσης με
τή γλυκεία άφά σου κι' όύτερα άν εν είδες
πώς τα πέτρινα λαζιμένα όέσφαρα έφαισαν
τόν έρκαρό να ζωντανέινον τήν αόαφρη

Κι' ένα θρόνο στεναγμό άπλήκνω τα
άγκαλίσουν τών άμμουριών τους, τό άρπας
άπαι, όίως να νοιώσης πώς έφαισαν τήν
αόαφρη τή ζωή με τή φλογερή πνιή σου κι'
όύτερα μ' ένα σκιπτικό χαμόγελο στο ρά-
διο στήσια σου, να μεταμορφώνεσαι σε μία
κακή θρυλική σελήα...

Πώς ποτέ θα μπορούσες το τραντάχτικό μ' ή
μείωση απ' τα συνταρακτικά συναισθήμα-
τα σ' όλη τους τή βαθεία υπερνέινον, άφου
όέκεται τό μυαλικό ζουκλόμια της μέσας
σας μαζί μ' όλη τή μυοτικήσθα γοντεία πού
αναδίνει ή γλυκεριά της και δελτική προσεύ-
γη...

Κι' έώ, πώς ήταν δυνατό ν' αόαφροφώ, να
σιγίσω τους παλμούς της καρδιάς μου πού
σού τούζινον πιά παθητικές, σερενά-
τες, τις πιο γλυκές στροφές μιας όόλως ά-
γάνης. "Η σέψις μου πεταλούδες όάλετα" και
άν μία φοδιόμνη πεταλούδα πλέω να σου

ΨΕΥΤΙΚΑ ΧΕΙΛΙΑ

Θέλετε ν' άκούστε μία ιστορία ; Σιωπή κι'
τό όίλην έφαισε τήν καλή φωνή της...
... άκούστε. Λοιπόν τα χείλια πού φλογερέγανον
πού λόγια άγάνης φεύγικα μας ψέλυνον, μας
όρίκνινον για πάντα αιώνα αφοσίωσι
και λατρεία... Τί έόαφρη πού όόκα απ' έ-
ώ κραγιονίζονταί τής όμορφιάς για ναύαι
συντεκνυάδια, μ' άν πουν κι' άνοιχούν όόκα-
κι με πόνος τάκατες και πόνω, για να όας
όούνε όπ' αιώνα θά όας άναγύνω και πιά
ποτέ δεν θα γνωρίσουν όάλο άγάπη και φίλι-
αμόν τή πιστότερη, θά όας μεπερφέσουν στήν
πύλωνα της άράχνης, τής φεύγικας, τήν πο-
γνάδι για να όας ποτίσουν όύτερα με τό
πόνω το φαρμάκι. Λοιπόν στήν ιστορία μας

...Κάνετε τις άγάνης τό λεπίδι βαθεία
τής καρδιάς του τα όίρα ένας νέου τρύνουσε.
"Ηταν ή άγάπη του για μία νέα. Τα μάτια
ματιά της πού όόκονταν άγάπη και λατρεία
Τά κασάντα μαλλάκια με τ' όνειρολόγιο της
φλάς μανέινον τ' όόμορο κείνο τό παρτί,
κι' ένα βράδυ, ένώ τό μαγευτικό φεγγάρι ά-
πλώνε τό χρυσόσκιστρο πόνω στήν Πλάσας
τό άμμουριό τήν όή, όόως με τήν άγνή,
τήν άν του φεγγαριού τό φως, αλάνεια τής
όρίκτικης αιώνα πιστις. Και σάν ός όύναρη
τό φεγγάρι τό λαμπρό κρύφτικε κείνη του
όόρπας χιλιάς έρβους, και τής άγάνης χεί-
λια φεύγικα λόγια έφαισε, έφαισε
ένα βράδκι σάν, όπως και τότε, έλάνε τή
φύση, είσε τό νέο όίλημένο να περπατή, κι'
πιά του πούμυ τα δάκρυα τρέ-
κασε φλογερά, άγανιμομυριάζε όίλημένα.

—Ποτέ ός λόγι' άγάνης πλάσιν' από έ-
λεια πού τό κρογίον τή όμορφιά και όας
ζωέλινον, ποτέ με πιστότερη...

Συνηθισμένη είπατ' ιστορία ; "Ισως για
πάθος, όλη τήν εύτυχία κι' όλο τό μεθόδι
πού γεννιέται τό αίσθημα τό μεγάλο, τό
παράφορο, τό στραδό, τό αίσθημα πού
δέν ζέρουμε να τού δώσουμε τόνωμα
πού τού παρτάζει και τό λέμε, από συνή-
θεια, από καθυστέρηση, από άνικανότητα
και κληρονομικότητα, τό λέμε: άγάπη ή
έρωτα!

11 Μαΐου 1936 (ρωή)
Κι' ατάζω με συνκίνητο τήν όόαφρη
μαργαρίτα πού έγειρε πιά τα πειλάα
της... Μπροστά μου, στα μάτια μου, νωύ-
θω όόλενα να σιογερμένον δυό χεράκια
σάν τό χιόνι. Κι' όόλενα μου φαίνεται
πώς κάποια καρφίτα τρυπούσε τό πέτο
μου βασιστικά κι' ένοχα... Κι' άκ! Το τρύ-
πημά της έφτανε ως τήν καρδιά μου!

"Αναπόλω με λαχτάρα τις ματιές, τή
χαμόγελα, τα πάντα... "Ηταν όάλο νεμά-
τα με όύνοόνοόμενα... "Ηταν όάλο πονηρά
κι' άμαρτυλά... Και ζελόγυαζαν όάο...

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ...
... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

... "Μπουλούκο μου !...
Είνε ή πρώτη γυναίκα πού μ' άποκα-
λούσε μ' αυτό τό γλυκό έπίθετο. "Όταν
τό εστρώζιζε με έίνε πλάσιναι το λυπο-
λύ, και τό ζεστό της νύχτο, άνακατέ-
νω μ' ένα λειπό όρώμα βιόλετας, έόαζε
στή μύτη μου όα φίλ... Τα είχα χαμένα...
Κάτι πρωτόγνωρο, κάτι άκαόόριστο, κάτι
θείο μού είσε γίκοι μοιά όλόκληρη τήν ό-
παρτί μου...

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΑΒΟΝ		
Το σημερινόν μαθημα ἀφιερώνεται εις εμπορικούς τινες θρούς λίαν ευχρήστους και άπαραίτητους εις τας συναλλαγάς του κόσμου :		
merchandise	μαρσαντιζ	εμπόρευμα
débit	ντεμπί	χρέωσις (διδόναι)
crédit	κρεντί	πιστώσις (λαβείν)
débitaire	ντευπταέρ	οφειλέτης
créancier	κρεσασιέρ	πιστωτής
dette	ντέτ	χρέος
date	ντατ	ήμερομηνία
délaï	ντελά	προσθεμία
échéance	εσσανς	ληξίς
empunt	αμπρέν	δένειον
avance	άβανς	προκαταβολή
échange	εσανζ	ανταλλαγή
remboursement	ραμπουρσμαν	αποπληρωμή
signature	σιγκαντιούρ	υπογραφή
endossement	αντσομάν	οπισθογράφισις
liquidation	λικιντασιόν	εξοκατάρισις (διάλυσις)
capital	καπιτάλ	κεφάλαιον
intérêt	έντερε	τόκος
importation	εμπορτασιόν	εξσυνωγή
exportation	εξπορτασιόν	εξαγωγή
transport	τρανσπόρ	μεταφορά
région	ρεγιόν	μεταφορά λογισμών
rapport	ραπόρ	έκθεσις (άναφορά)
demande	ντεμάντ	ζήτησις (αίτησις)
offre	δφο	προσφορά
take	τάρ	απόλαυσις (τάρα)
requ	ρεσού	απόδειξις
contra	κοτρά	συμβόλαιον
débit	ντεπτό	αποθήκη
magasin	μαγκασίν	κατάστημα (αποθήκη)
agent	άζάν	πράκτωρ
agence	άζανς	παστορεϊόν
quichet	γκισέ	θυρί
cais-e	κας	ταμείον
papier-monnaie	παπι-μοννέ	χαρτονόμισμα
valeur	βαλέρ	άξια
échantillon	εσαντιγιόν	δείγμα

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η Κοκκινιά που έχει σήμερα ογδόντα χιλιάδες κατοίκους πρέπει να καυχήται για την αθλητική της κίνηση. Τα Αθλήματα της Κοκκινιάς και ποδοσφαιρικά σωματεία, αλ λίστα της, και η ίδρυσις προ κρόνων του πρώτου ρίγκ της Κοκκινιάς.

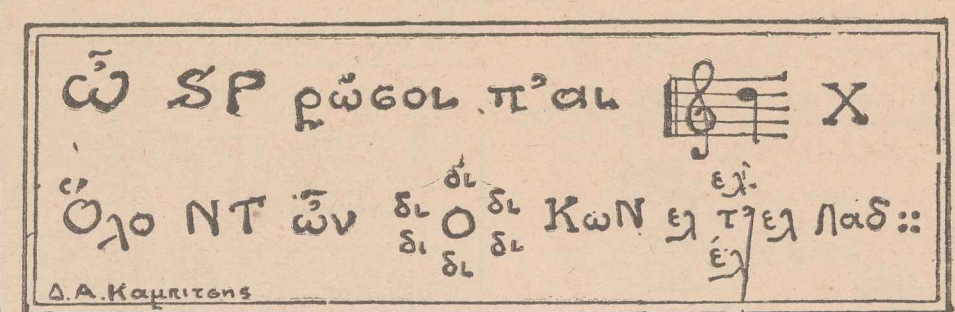
1) Έξ αριστερών προς τα δεξιά: ο Μανέας, ο Λεοντόπουλος και ο Σγουρός. 2) Μία προσπάθεια του Λεοντόπουλου προς αποσπασμόν πέλματος.

και άλλης της Ελλάδος από τον πρώην μπασκερ κ. Σίμωνα Αθανασίου, φανερόνουν πως τα σφικτοδεμένα παλινκαρία της, επιδιώκοντα και επιδιδοῦνται με πραγματική αγάπη και λατρεία ο' όλα τα αθλήματα και προ πάντος στο ποδόσφαιρο που καθιστά το σάμα γνώρις και δυνατό. Ο μπασκερ Βασιλείος που είχε άφθονες νίκης στη Μασσαλία και άναυαρεί για την Αμερική, ο παλαιστής Κλειτόμαχος που είχε κι' αυτός πολλές νίκης στο εξωτερικό, και που άνεδεικνύει χάρις στον πρώην μονάξερ του κ. Ιωάννη Λαμπιδών, και ο δυνατός ποδοσφαιριστής του Ολυμπίκου κ. Συμεωνίδης είναι παιδιά της Κοκκινιάς!

Η ποδοσφαιρική όμως ("Αμυνα) Κοκκινιάς με την συνεχή της πρόδοον συν διασμένη με την δημιουργική φάλαγγ των δυνατών παικτών της άσφαλας θα θάσση η πόλις στην έξαιρετική θέσιν την όποιαν κατείχε άλλοτε - οκεδόν δευτέρα

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΤΕ

ΑΙ διασκεδάσεις τής οικονομίας
ΕΝΑΣ ΓΡΙΦΟΣ

Ν' άναγνωσθή μιά παρατήρησις τακτικού άναγνώστου μας (Εστάλη υπό του κ. Δ. Α. Καμπίτσος)

Μανική εικόνα

Τυπογραφικά λάθη

Τα τυπογραφικά λάθη κάνουν συχνά περιέργια και κομικά πράγματα. Έτσι τελευταίως εδίδεσθαι σε μίαν εφημερίδα αυτές τις τρεις φράσεις:

- 1) 'Ο λέγων εινε ζών.
- 2) 'Ο λειμών ητο δωμάτιο.
- 3) Το νομίζω σημαίνει φέρο.

Βρίσκαται ποιά ήταν η όρθη φράσις; (Εστάλη υπό Μ. Β. Α.)

Τρίγωνον

XXXX = Μόσχα
XXXX = Μέρος του λόγου
XXX = Επίγραμμα
XX = Άρθρον
X = Επιδρώνημα

Και καθέτως τα ίδια.

Τα σπύρια

Διπλή άκροστοιχίς

Τα άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν το όνομα αθηναϊκού κινηματογράφου και τα τελευταία συνηθισμένη άσκηση. (Όλαι αλ λέξεις με έπτα γράμματα)

- 1) Νήσος της Μεσογείου.
- 2) Έντοσθιον.
- 3) Ένας εκ των άθλων του Ηρακλέους.
- 4) Το ύψηλότερον όρος της γής.
- 5) Πόλις της Μακεδονίας.
- 6) Ποταμός της Ιταλίας.
- 7) Εύγενής πολεμιστής του μεσσαιώνος.
- 8) Κάτοικος γειτονικού κράτους.

(Εστάλη υπό Μπαζάλ)

Ρόμβος

X = Σύμφωνον
X... = Άρχαιος θεός
X... = Νήσος του Ιονίου
X... = Νήσος του Αιγαίου
X = Σύμφωνον

Καθέτως μιά των Κυκλάδων. (Εστάλη υπό Παβίλ)

Μεσοστοιχίς

Τα μεσαια γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν όνομα ευρωπαϊκού κράτους:

- 1) Γυνή του Εωαγγελίου.
- 2) Άνθος εώδης.
- 3) Στοιχείον.
- 4) Νήσος του Αιγαίου.
- 5) Νήσος ένδοξος.
- 6) Γεωμετρικόν σχήμα.
- 7) Μέλος του προσώπου.
- 8) Πόλις της Μακεδονίας.

(Εστάλη υπό του κ. Α. Σ.)

Άραβώνες

Ο κ. Νικόλαος Σίφρας και η διε Λουμπινί Β. Πορτοπουλλού, έδωσαν άμοιβαίαν υποσχεσιν γάμου.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Το γρήγορο και το καλό δέν πηγαινουν ποτέ από τον ίδιο δρόμο.

Πρώτα μέτρησε το βάθος του γιγαλιού και ύστερα πέσε να λουσθής.

Σ' έπι δυσκολεύεται ο διάβολος, βαζει την γυναίκα να το κάμει.

Θέλεις να μάθης πόσον άξίζει μιά λίρα; Ζήτησε την δανείει.

Άμα πάρης πολλούς δρόμους, δέν θα βθάσης ποτέ εκεί που θέλεις.

ΣΤΕΛΜΑ ΓΕΡΟΛΥΜΑΤΟΥ

ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΣΑΣ

Το παιχνίδι τής μόδας
ΑΙ ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Η συμφωνία των χαλάρ.
- 2) Δικαιός. — Τον κινούμε.
- 3) Αλχημικός Θεός. — Δεικτικόν έπιρρημα.
- 4) Από τους δυό άμειλεις του Εωαγγελίου, ο ένας τόν ηγόρασε και ο άλλος παντρεύθηκε γυναίκα.
- 5) Μουσικός φθόγγος. — Μέτρον γνωστόν εις όλα τα σταυρώλεξα.
- 6) Με αυτό μοιάζει η γυναίκα.
- 7) Το κορμί. — Την όποιαν.
- 8) Οι Έβραιοι τόν έλασαν από τόν αδρανόν. — Υπάροχον.
- 9) Οι γενναίοι πολεμούν δυο έξχουν και την τελευταίαν από τόν αίμα τους.

ΚΑΘΕΩΣ

Α. Με αυτήν ράδιον.

Β. Δημοτικόν όνομα τών Σκανδιναυών. — Ηλεκτρική μονάς μετρήσεως.

Γ. Δεικτικόν. — Άντιπαλος και κατόπιν διάδοχος τής φράσεως.

Δ. Έγραψε τόν Χρυσόν Σκαρβαίνον και τόν «Κοράκι». — Πρόθεσις.

Ε. Άρνητικόν. — Υποθετικόν.

Ζ. Άρνητικόν. — Άναφορικόν.

Η. Την παίρνουμε όταν χαλάση το στομάχι μας. — Άντανουμία.

Θ. Το μισό της πρώτης λέξεως του Η. — Δέν εινε στερεός.

(Εστάλη υπό του κ. Θ. Τ. Ν.)

(Λόγω τυπογραφικού άτυχηματος, εις τήν προηγούμενην φύλλον έδωρισέμιν έσφαλμένον σχήμα).

ΑΙ λύσεις

Μανική εικόνα

Η γυναίκα εύρίσκειται πάνω από το σπίτι άνάμεσα στα δένδρα, με το πρόσωπο προς τα κάτω, άν η δεξιά πλευρά της εικόνας γίνει βάση.

Ρόμβος

Α
ε Γ ω
α γ α π η
π α λ μ υ ρ α
π ε ρ ι ε γ ρ ο ς
π λ η μ ο ρ α
α ν η α
κ ω ς
ν

Αίνιγμα

Αυγή — Αυρό

Τετράγωνον

Μ Α Χ Η
Α Μ Ω Ρ
Χ Ω Ρ Α
Η Σ Α Υ

Τρίγωνον

Α Ρ Α Β Ι Α
Ρ Η Σ Ι Σ
Α Σ Ι Α
Β Ι Α
Ι Σ
Α

Άνάγνωσις έπιγραφής

«Ού σὺ με λυσιδωρεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». (Η έπιγραφή άναγινώσκειται εκ δεξιῶν προς τα αριστερά και πρώτον ο τρίτος στίχος, κατόπιν ο δεύτερος και τελευταίος ο πρώτος).

ΑΙ λύσεις

Μανική εικόνα

Η γυναίκα εύρίσκειται πάνω από το σπίτι άνάμεσα στα δένδρα, με το πρόσωπο προς τα κάτω, άν η δεξιά πλευρά της εικόνας γίνει βάση.

Ρόμβος

Α
ε Γ ω
α γ α π η
π α λ μ υ ρ α
π ε ρ ι ε γ ρ ο ς
π λ η μ ο ρ α
α ν η α
κ ω ς
ν

Αίνιγμα

Αυγή — Αυρό

Τετράγωνον

Μ Α Χ Η
Α Μ Ω Ρ
Χ Ω Ρ Α
Η Σ Α Υ

Τρίγωνον

Α Ρ Α Β Ι Α
Ρ Η Σ Ι Σ
Α Σ Ι Α
Β Ι Α
Ι Σ
Α

Άνάγνωσις έπιγραφής

«Ού σὺ με λυσιδωρεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». (Η έπιγραφή άναγινώσκειται εκ δεξιῶν προς τα αριστερά και πρώτον ο τρίτος στίχος, κατόπιν ο δεύτερος και τελευταίος ο πρώτος).

ΑΙ λύσεις

Μανική εικόνα

Η γυναίκα εύρίσκειται πάνω από το σπίτι άνάμεσα στα δένδρα, με το πρόσωπο προς τα κάτω, άν η δεξιά πλευρά της εικόνας γίνει βάση.

Ρόμβος

Α
ε Γ ω
α γ α π η
π α λ μ υ ρ α
π ε ρ ι ε γ ρ ο ς
π λ η μ ο ρ α
α ν η α
κ ω ς
ν

Αίνιγμα

Αυγή — Αυρό

Τετράγωνον

Μ Α Χ Η
Α Μ Ω Ρ
Χ Ω Ρ Α
Η Σ Α Υ

Τρίγωνον

Α Ρ Α Β Ι Α
Ρ Η Σ Ι Σ
Α Σ Ι Α
Β Ι Α
Ι Σ
Α

Άνάγνωσις έπιγραφής

«Ού σὺ με λυσιδωρεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». (Η έπιγραφή άναγινώσκειται εκ δεξιῶν προς τα αριστερά και πρώτον ο τρίτος στίχος, κατόπιν ο δεύτερος και τελευταίος ο πρώτος).

ΑΙ λύσεις

Μανική εικόνα

Η γυναίκα εύρίσκειται πάνω από το σπίτι άνάμεσα στα δένδρα, με το πρόσωπο προς τα κάτω, άν η δεξιά πλευρά της εικόνας γίνει βάση.

Ρόμβος

Α
ε Γ ω
α γ α π η
π α λ μ υ ρ α
π ε ρ ι ε γ ρ ο ς
π λ η μ ο ρ α
α ν η α
κ ω ς
ν

Αίνιγμα

Αυγή — Αυρό

Τετράγωνον

Μ Α Χ Η
Α Μ Ω Ρ
Χ Ω Ρ Α
Η Σ Α Υ

Τρίγωνον

Α Ρ Α Β Ι Α
Ρ Η Σ Ι Σ
Α Σ Ι Α
Β Ι Α
Ι Σ
Α

Άνάγνωσις έπιγραφής

«Ού σὺ με λυσιδωρεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». (Η έπιγραφή άναγινώσκειται εκ δεξιῶν προς τα αριστερά και πρώτον ο τρίτος στίχος, κατόπιν ο δεύτερος και τελευταίος ο πρώτος).

ΑΙ λύσεις

Μανική εικόνα

Η γυναίκα εύρίσκειται πάνω από το σπίτι άνάμεσα στα δένδρα, με το πρόσωπο προς τα κάτω, άν η δεξιά πλευρά της εικόνας γίνει βάση.

Ρόμβος

Α
ε Γ ω
α γ α π η
π α λ μ υ ρ α
π ε ρ ι ε γ ρ ο ς
π λ η μ ο ρ α
α ν η α
κ ω ς
ν

Αίνιγμα

Αυγή — Αυρό

Τετράγωνον

Μ Α Χ Η
Α Μ Ω Ρ
Χ Ω Ρ Α
Η Σ Α Υ

Τρίγωνον

Α Ρ Α Β Ι Α
Ρ Η Σ Ι Σ
Α Σ Ι Α
Β Ι Α
Ι Σ
Α

Άνάγνωσις έπιγραφής

«Ού σὺ με λυσιδωρεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». (Η έπιγραφή άναγινώσκειται εκ δεξιῶν προς τα αριστερά και πρώτον ο τρίτος στίχος, κατόπιν ο δεύτερος και τελευταίος ο πρώτος).

ΑΙ λύσεις

Μανική εικόνα

Η γυναίκα εύρίσκειται πάνω από το σπίτι άνάμεσα στα δένδρα, με το πρόσωπο προς τα κάτω, άν η δεξιά πλευρά της εικόνας γίνει βάση.

Ρόμβος

Α
ε Γ ω
α γ α π η
π α λ μ υ ρ α
π ε ρ ι ε γ ρ ο ς
π λ η μ ο ρ α
α ν η α
κ ω ς
ν

Αίνιγμα

Αυγή — Αυρό

Τετράγωνον

Μ Α Χ Η
Α Μ Ω Ρ
Χ Ω Ρ Α
Η Σ Α Υ

Τρίγωνον

Α Ρ Α Β Ι Α
Ρ Η Σ Ι Σ
Α Σ Ι Α
Β Ι Α
Ι Σ
Α

Άνάγνωσις έπιγραφής

«Ού σὺ με λυσιδωρεῖς ἀλλ' ὁ τόπος». (Η έπιγραφή άναγινώσκειται εκ δεξιῶν προς τα αριστερά και πρώτον ο τρίτος στίχος, κατόπιν ο δεύτερος και τελευταίος ο πρώτος).

Ο „ΕΣΠΕΡΟΣ“ ΑΠΑΝΤΑ

Πολλοί τών άναγνωστῶν-συνεργατῶν, μου στέλλουν έπιστολάς, άλλες παραπονήρικες και άλλες ας θύος λά μινός, που μ' έγκαλούν, γιατί καθυστερείται ή δημοσίευσιν έργων των. Χωρίς να συγκινούμαι από τους πρώτους και να θυμώνα με τους δεύτερους — γιατί όλοι έχουν δικιο — τους απαντώ ότι κι' εγώ έχω... δικιο. Και εξηγούμαι : Έχουν στείλει πάρα πολλά έργακια, οι φίλοι μου, Δημοσεύς λοιπόν τακτικά, σε κάθε φύλλον, όχι μόνο στη Σ. Ν. Α. αλλά κι' όπου μπορώ. Έχω όμως, πληθώρα από δούτα, τα παίρνω λοιπόν με τη σειρά. Κι' έτσι σε μη παραπονοῦνται οι μὲν κι' σε μην άγριεύουν οι δε. Άκόμη σε λάθουν ύπ' όψη όλοι, ότι δυο σελίδες διαθετώ για τα θραυθεντά, που έχω αναλάβει υποκρέμει. Ξέρουν άκομιν, όσοι με παρακολουθούσαν πάρα δέκα μήνες, πόσο εύνοια και εκτίμησιν τους νέους συνεργάτες μου, ώστε να μη χωρή παραζήλησις. Έλπιζω όμως, πως σύντομα, θα μπορούσιν να τους ικανοποιήσω.

Α. Ζίτουν. Το έπιγράμμα σας άρκετά καλό, άλλα δέν θα δημοσιευθῇ. Ο «Μάχη» δυο σελίδες πέρασε. Άλλα έχω να σας πω γι' αυτόν, ότι τόν... κακομεταχειριστήκατε λίγο. Άκούτε τί το φέλλετε; «Οι μέρες όλο φεύγουν» και διακονούν και φέρνουν — τόν Μάχη που θέλουν — σὺν και αὐτῇ να χαίρονται. Διαβάστε, καλέ μου φίλε. Γιατί αυτό, δέν εινε τραγούδι.

Π. Λυρίτην. Ευχαριστῶ γιατί μὲς εμπέθετε από τα Γιάννια. Έπιγὰ κι' έχω, διαβάστε τόν κορμίσ σας — μαζί σας «τόν νεκροταφειόν. Πάντα, σὲ πιο πρόσθετῃ πράν, άλλωστε μ' άρεσε αὐτός ο περίπατος. Μα οι έντυπώσεις — τό ζέρω από δικό μου — εινε δύσκολο να γραφούν. Γι' αυτό γράφετε κάτι άλλο. Τα Γιάννια μπορούν πολλά να σας έμπνεύσουν.

Α. Β. Ρ. Χ. Π. Τ. Άθήνας. Ένοχλητικός; Όχι, γιὰ το θεό. Τα γράμματά σας — δύναν δέν μ' ένοχλούν. Μ' ένθουσιάζουν. Βλέπω, πως δέν με ξεκνέατε κι' ότι με λογαριάζετε. Και αυτό εινε ή ανταμοιβή τών κόπων μου, για τούς νέους, θέλεις λοιπόν καταδικάσῃ ή ού — απάντησι. Μα σας την έδωσα. Πολλές φορές δέν λέγω να και όχι. Άλλα και τό ένα και τό άλλο, νομίζω πως έρω να το λειω σ' εκείνα που γράφω. λοιπόν, για σας έγγραφω! Ναι! Ευχαριστήκατε.

Α. Π. Τ. Ι. Σ. Λ. Λάρισα. Έγράψατε τό έξος σονέτο: «ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΙΛΙΟ». Ήταν νύχτια και συννεφιά! — Άστρο κανένα στον αιθέρα! — Παντού απλώνονταν ή αιγαλία... — Κι' έχω μόνος κάτω, έκει πέρα. Περιμένα, περιμένα καρτερικά — τινάγον δέν ακούγονταν στον άέρα, — ούτε και το κλάμμα τού γυάλινου — Άκούσαν, πένθος για να απλώνη! — Μονάχα άστρόπες φωτίζουν τον ούρα — Σὺν τις ρομπέτες που ρίχνουν στο χωρό. — Και, να Σὺ Μαρία θάνηκες απ' το στενοί — Κύτταξες μιά φορά, και ξαναγύρισες — Κι' αν δέν έτρεχα θα έρευνες... — Άλλα, σ' έπισα! σ' άγκάλεσα... Σέ φίλησα!». Διαβάστε το τιμωμένο και κρινέτε το μόνο σας. Εὐ α γ. Μ. τ. Χίου. Δόλωμα; Μα φαρμάς δέν είμαι, μήτε καν έρασιτέχνης, αν και μ' άρεσι ή θάλασσα και τα θάρια.

Ε. Μ. Β. Ρ. ο. τ. δ. ε. σ. Η έπιστολή σας μάς συνενώνει. Μη διαδέστε όμως.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας, δέν καταλαβαίνουν ότι γι' αυτούς «ΑΛΛ» τό δέν τό πιστεύω. Γιατί από παντού τα Έλληνόπουλα έχουν καταλάβει την προσοχή μου γι' αυτά και υποστηρίζουν το περιοδικό — που εινε δικό τους δικαίωμα, όλο «Έσπερος» δυστυχώς δέν εινε έτσι περιμένα από σας. Γράφετε άλλο, Άλλο διαβάστε.

Ε. Μ. Β. ο. σ. Χίου. Για την ηλικία σας ή «Ρομπέτις άνοιξι» εινε καλή. Άλλα όχι ακόμιν, δημοσιεύομαι! Η άκροστοιχίς καλή, θα δημοσιευθῇ.

Χ. Ρ. Α. Ι. Α. Άγρινι. Άν οι μαθηταί και οι νέοι της πόλεως σας,